„Sepärrast lahkumisse assi ikka kergem on,
„kui jummalaga = jätminne ärra jääb.
„Meie mõttedest ta ellades ei lahku —
„olgo need temma saatjad.“ Ja nenda rä=
kide, astus ta Willemi ette, ja ütles: „poeg!
„sa nääd, kuida meie süddamed nutwad sin=
„no pärrast, agga sa lähhäd autikko asja
„peäle wälja, sest igga söddamees on sillema
„Wallitseja kässo hoidia. Aera teota sepär=
„rast mitte sedda nimme, mis sa kannad, et
„Jummal sind aitaks kätte pärrida, mis lait=
„matta teniale on seätud — Suur Jummal!
„olle meie lapse juhhataja ja wahwasta tem=
„ma süddant — Amen! Amen!“ Ja keik
nutsid ja ütlesid: „Amen! Amen!“ — ja
pühha wait = olleminne jäi keikide peäle.
Sest, kui wiimsed silmapilgud kä, mis hea
inimenne weel meie jures on, siis pühhad
mõtted a.a pad werd kema, ja se, kes peab
lahkuma seisab meie ees, kui au = üllekon=
naga ehhitud. Nenda seisis Willem seäl
kui issa ütles: „no mo poeg, wotta lahku=
„misse karrikat wasto — hobbosed on wal=
„mis!“

Siis langes Willem issa kaen'a — loi teise käega ümber emma, ja kui ta nende rin=nul nutnud, langes ta Liso kaenla — ja siis wendade ja õddede kaenla — ning jättis kei=gile jummalaga — keras siis jälle Liso pole, ja kuiwatas ommad silmad temma sidi rin=na rättiko sisse, mis ta temmale amiks olli tonud, ütteldes: „nüüd ma ennam ei nutta!“ Ja siis ta läks — ja keik tetsed oue peäle tag=ga järrele. Agga, wankri peäle minnes, ta watis jälle taggasi ja ütles: „Lisut arge jätke mahha!“ — Ja keik wastasid, kui üh=hest suust: meie kallis laps, meie kal=lis õdde peab ta ollema! — need sannad ta weel kulis, kui wankri soitia temmaga ouest wälja aias. Ja Ardo Jaan tõstis ommad käed siis taewa pole ülles, ja ütles: „oh se on kallis assi, se lotus Jummala peä=le! kas ellame, ehk surreme, ikka Temma „armo tiwad meid katwad — kas nime „tedda ennam, ehk näggematta — seäl ted=

Eesti-Ma Rahwa Kalender 180